

DOM KONFERENCJI W WANNSEE

MIEJSCE PAMIĘCI I EDUCACJI HISTORYCZNEJ

Miejsce historyczne

Villa Marlier, pocztówka 1916

Haus der Wannsee-Konferenz, 2013

Region wokół jezior Grosser i Kleiner Wannsee w ostatnim trzydziestoleciu XIX-wieku stał się elegancką podmiejską dzielnicą stolicy Cesarstwa Niemieckiego – Berlina, zamieszkałą głównie przez bogatych mieszczan. Słynni architekci, artyści i architekci krajobrazu projektowali i wznosili tutaj podmiejskie wille i domy letniskowe na zlecenie przemysłowców, bankierów, artystów i wydawców.

Fabrykant **Ernst Marlier** (1875-1948) zakupił w roku 1914 od Rządu Królewskiego Prus działkę o powierzchni całkowitej 30 578 m² i zlecił architektowi Paulowi O. A. Baumgarten zaprojektowanie i budowę reprezentacyjnej rezydencji w stylu wiejskiej willi włoskiej. W roku 1921 właściciel sprzedaje działkę za sumę 2.300.000 marek Rzeszy Dyrektorowi Generalnemu koncernu Stinnes - **Friedrichowi Minoux** (1877 - 1945), który w roku 1940 zostaje aresztowany z zarzutu oszustwa i sprzedaje działkę w roku 1941 (będąc już w więzieniu) fundacji "**Stiftung Nordhav**", założonej przez Dyrektora Głównego Urzędu Bezpieczeństwa Rzeszy - Reinharda Heydricha.

Dom-willa nad jeziorem Grosser Wannsee w okresie

PDF

Adres

**Dom Konferencji w Wannsee
Miejsce Pamięci i Edukacji
Historycznej**

Am Grossen Wannsee 56-58

D-14109 Berlin

tel.: +49 - 30 - 80 50 01 0

fax: +49 - 30 - 80 50 01 27

eMail: [info\[at\]ghwk.de](mailto:info[at]ghwk.de)

Godziny pracy sekretariatu:

Poniedziałek - piątek 09:00 do
15:00

eMail: [office\[at\]ghwk.de](mailto:office[at]ghwk.de)

Godziny otwarcia:

Codziennie w godzinach

10:00 - 18:00

Ostatnie wejście (Villa i Park): 17:45

zamknięty:

1. styczeń, 8 marca, Wielki

Piątek, 1. maj, Wniebowstąpienie

Trzeci październik

24-ta - 26 grudzień,

31-szy grudzień)

Wstęp wolny. Prosimy o uprzednie
zgłaszanie grup.

od 1941 do 1945 roku funkcjonował jako dom wypoczynkowy funkcjonariuszy SS. W dniu 20 stycznia 1942 odbyła się w nim konferencja znana obecnie jako „Konferencja w Wannsee“, podczas której omówione i ustalone zostało tzw. „ostateczne rozwiązanie kwestii żydowskiej”. Reinhard Heydrich był przewodniczącym tej konferencji. Adolf Eichmann - specjalista ds. deportacji w Głównym Urzędzie Bezpieczeństwa Rzeszy był autorem protokołu, który w roku 1947 odnaleziono w aktach urzędu spraw wewnętrznych.

Według niepotwierdzonych wciąż informacji bezpośrednio po zakończeniu wojny w domu stacjonowali najpierw sowieccy żołnierze piechoty morskiej, a następnie sztab oficerski oddziałów amerykańskiego okupanta. W roku 1946 działka przeszła na własność magistratu Berlina, który wynajął dom w dniu 12 grudnia 1946 lokalnemu oddziałowi partii SPD (Sozialdemokratische Partei Deutschlands - Niemiecka Partia Demokratyczna) Groß-Berlin. Dnia 25 marca 1947 w wili nad jeziorem Wannsee otwarto staraniem fundacji „**August-Bebel-Institut**“ (założonej przez pięciu socjaldemokratycznych wydawców prasowych) instytut edukacyjny.

Po opuszczeniu budynku przez wymieniony wyżej Instytut w roku 1952 Rząd Kraju Związkowego Berlin wdzierżawił nieruchomość radzie dzielnicy Neukölln w celu otwarcia na jej terenie „zielonej szkoły”. „**Zielona szkoła**” działała w budynku w latach od 1952 do 1988.

Pod koniec roku 1986 ówczesny prezydent miasta Eberhard Diepgen powołuje do życia komisję, której zadanie polegać ma na opracowaniu koncepcji wystawy stałej i programu edukacyjnego dla miejsca pamięci historycznej. W dniu 17 października 1990 powołana została organizacja użyteczności publicznej „Erinnern für die Zukunft - Trägerverein des Hauses der Wannsee-Konferenz e.V.” (Pamięć dla przyszłości - stowarzyszenie opiekunów Domu Konferencji w Wannsee - organizacja prawnie zarejestrowana).

(Rejestr organizacji użyteczności publicznej Berlina 95 VR 10493 B). W dniu 19 stycznia 1992 otwarto oficjalnie Miejsce pamięci i edukacji - **Dom Konferencji w Wannsee**.

© Konferencja w Wannsee